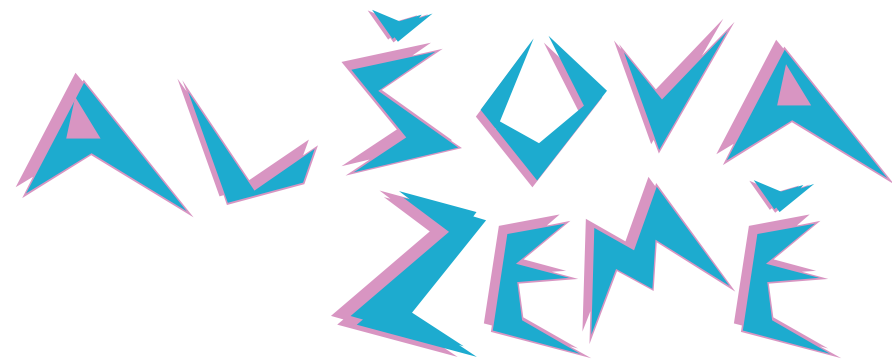

vzdelavani.ajg.cz

Jihočeský kraj

2025
přírodou
i chrámem

Projekt Alšova země motivuje vyučující k hledání nových možností výuky a zároveň podporuje rozvoj kreativity nejen u mladých lidí a upevňuje jejich vztah k umění a kultuře.

Téma pro školní rok 2024/25 je *Přírodou i chrámem* a sleduje vztah přírody a architektury. Téma vzniklo jako přímý odkaz na první část stálé expozice *Chrámem, kruhem, strání* ve Wortnerově domě, která je věnovaná gotice. Vystavené práce autorů a autorek všech věkových kategorií odráží jejich hledání souvislostí v architektuře, krajině i uvnitř sebe samých, a to prostřednictvím výtvarné, literární a dramatické formy.

Věříme, že i Vás vtáhne prezentovaná tvorba do tématu a výstava se tak stane místem setkávání a dialogu mezi Vámi, návštěvníky. Poděkování patří především vyučujícím, jenž provázeli své žáky, žákyně a studující tématem a technikami.

Kurátorkami výstavy jsou

Mgr. Eva Drančáková,

MgA. Irena Friessová Staneva,

Mgr. Adéla Procházková,

Bc. Andrea Houšková Chrástíková.

Zvláštní poděkování patří Ing. arch. Kateřině Landové, Ing. arch. Filipu Landovi, PhDr. Aleši Pospíšilovi, Ph.D. , Mgr. Karlu Řepovi, Ph.D.

Seznam zúčastněných institucí a vyučujících

ZUŠ Piaristické náměstí, výtvarný obor

Mgr. Markéta Weber, MgA. Irena Friessová Staneva, Mgr. Milada Halabřínová

Základní škola a Mateřská škola Dr. Edvarda Beneše, Praha 9 – Čakovice

MgA. Barbara Tutková

ZUŠ Vítězslava Nováka, Jindřichův Hradec

Mgr. Hana Kárová, Mgr. Michaela Vachová

LDO ZUŠ Piaristické náměstí

Mgr. Silvie Žatecká Vojíková, Dana Ibragimová

ZŠ Grünwaldova

Mgr. Petra Hejlová, Mgr. Lenka Michnová

Gymnázium J. V. Jirsíka

Mgr. Eliška Polívková

ZUŠ Blatná

MgA. Helena Blašková, Jitka Křivancová

ZUŠ Václava Pichla Bechyně, Klášterní 39

Mgr. Ivana Blažková, MgA. Petra Lemonnier, MgA. Petra Svoboda Herotová

ScioŠkola České Budějovice

Mgr. Kristýna Padrtová, DiS.

Ateliér Alšovka

Mgr. Eva Drančáková, MgA. Irena Friessová Staneva

ZŠ a MŠ Mikoláše Alše v Miroticích

Mgr. Zdenka Meira da Rocha, Ph.D.

Gymnázium Komenského 89, Písek

Mgr. Irena Měšťanová

MŠ, ZŠ a PrŠ při Centru Arpida

Mgr. Bohdana Kamešová

ZŠ a MŠ Šindlovy Dvory

Mgr. Valerie Turková

Výtvarný ateliér Vipart

Mgr. MgA. Petra Vichrová, Mgr. David Kadlec

ZŠ a ZUŠ Bezdrevská, České Budějovice

Mgr. Kateřina Kratochvílová

VOŠ SPŠ automobilní a technická, České Budějovice, Technické lyceum

Mgr. Zdeňka Hellerová, DiS.

Základní škola a základní umělecká škola Zliv

Mgr. Eliška Davidová, Mgr. Ladislav Lojka, Mgr. Zdeněk Pták

Výtvarný ateliér Objev

MgA. Michaela Kamišová

Malba a grafika, DDM Český Krumlov

MgA. Francesca Svátek

ZUŠ Velešín

Mgr. Iva Hulíková, Mgr. Michaela Vachová

SUPŠ sv. Anežky České, Český Krumlov

Marek Borsanyi

ZUŠ Český Krumlov, Kostelní 162

Mgr. Jana Holcová

ZŠ speciální, Štítného

Mgr. Jan Pileček

Církevní základní škola J.N.Neumanna, třída 5.B

Mgr. Anna Kulhánková

ZŠ a MŠ Dobrá Voda u Českých Budějovic

Mgr. David Kadlec

Městský dům dětí a mládeže Týn nad Vltavou, Výtvarka

Mgr. Veronika Hanušová, MgA. Petra Svoboda Herotová

PJZŠ Horáčkova, Praha 4

Mgr. Jana Stránská

EDUCAnet - střední škola a základní škola České Budějovice, s.r.o.

Mgr. Kateřina Šoltésová, Marcela Červinčáková, Mgr. Pavla Řeháková

Základní škola Pohůrecká, třída 4.E

Mgr. Jana Šonková

ZUŠ, Strakonice, Kochana z Prachové 263

Mgr. Pavla Luhanová, Mgr. Dagmar Vachtová, Mgr. Dita Uhriková

ZUŠ Jeseník

Mgr. et MgA. Iva Svobodová, Mgr. Lenka Grygová

ZUŠ Borovany

Mgr. Jan Pileček

ZUŠ Piaristické náměstí, výtvarný obor

ZUŠ Vítězslava Nováka, Jindřichův Hradec

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

DĚDA

Můj dědeček byl monodry myslivec.
Vždy mě a mého bratra, rád brával
ven. Miloval své dva psy Kinga a Lerie.
V této době už měl jen jednoho pejska.
Samíha. Můj milý bratr řekl ohledně
Samího jedním kráskem vetu, kterého
znal: Dědo, ten pesek má přední tlapy
jako medvědi. Děda není a nikdy nebyl
sám. Byl s mou milou babičkou.
Těď Vám budu vyprávět o jedné
návštěvě mého milého dědy a mé
milé babičky. Tak tedy... Byli jsme v autě
a jeli tam. Toto období mámi náda ze
všeho netuší, protože jsem letní prázdniny
a vše je bez rodiců. Těden tu budeme
sami a pak přijede teta, se kterou
pak oslavíme nějaké narozeniny.
Už tu jsme, dýcím štekot Samíha
... už jsme se zavázali i prvnímu
mámi a tatovi od téh. Zavázalo ho...
nikdo nevědí, zda něco říci a tak
děda přalomil ticho a pramluvil, řekl:
Nezapomni na krásnou vypravu do
lesů. Když hned vyšlo z máji prax.
Na zítřka přelšel děda na to. Analovala i dráha
jsem hřící. Děda pohybil hlavou a zapnul

DĚDA

Můj dědeček byl monodry myslivec.
Vždy mě a mého bratra, rád brával
ven. Miloval své dva psy Kinga a Lerie.
V této době už měl jen jednoho pejska.
Samíha. Můj milý bratr řekl ohledně
Samího jedním kráskem vetu, kterého
znal: Dědo, ten pesek má přední tlapy
jako medvědi. Děda není a nikdy nebyl
sám. Byl s mou milou babičkou.
Těď Vám budu vyprávět o jedné
návštěvě mého milého dědy a mé
milé babičky. Tak tedy... Byli jsme v autě
a jeli tam. Toto období mámi náda ze
všeho netuší, protože jsem letní prázdniny
a vše je bez rodiců. Těden tu budeme
sami a pak přijede teta, se kterou
pak oslavíme nějaké narozeniny.
Už tu jsme, dýcím štekot Samíha
... už jsme se zavázali i prvnímu
mámi a tatovi od téh. Zavázalo ho...
nikdo nevědí, zda něco říci a tak
děda přalomil ticho a pramluvil, řekl:
Nezapomni na krásnou vypravu do
lesů. Když hned vyšlo z máji prax.
Na zítřka přelal děda na to. Analovala i dráha
jsem hřící. Děda pohybal hlavou a zapnul

v televizi bratlon. Hned druhý den
jame se zbalili a šli jsme. Dostli
jame sotva k posedu a bracha
že ho boli nohy. Co se potom stalo
Vam nemůžu jen tak říct, proto
to bude zjednodušené a trochu
jiné. Kokry mnech, trpěl se lupy rosy...
nadherna. Aha... zhlala jsem stát bez
dechů, přede mnou stála malá bílá
kaplička. Tam, kde pramení malinský
potáček, stojí bílá kaplička, roste
kveti a mech, co se třpytil... máš
výlet se zdáří, byla to nadherna.
Takto končí příběh který se namsoudí
stál, byl a odehrál se...

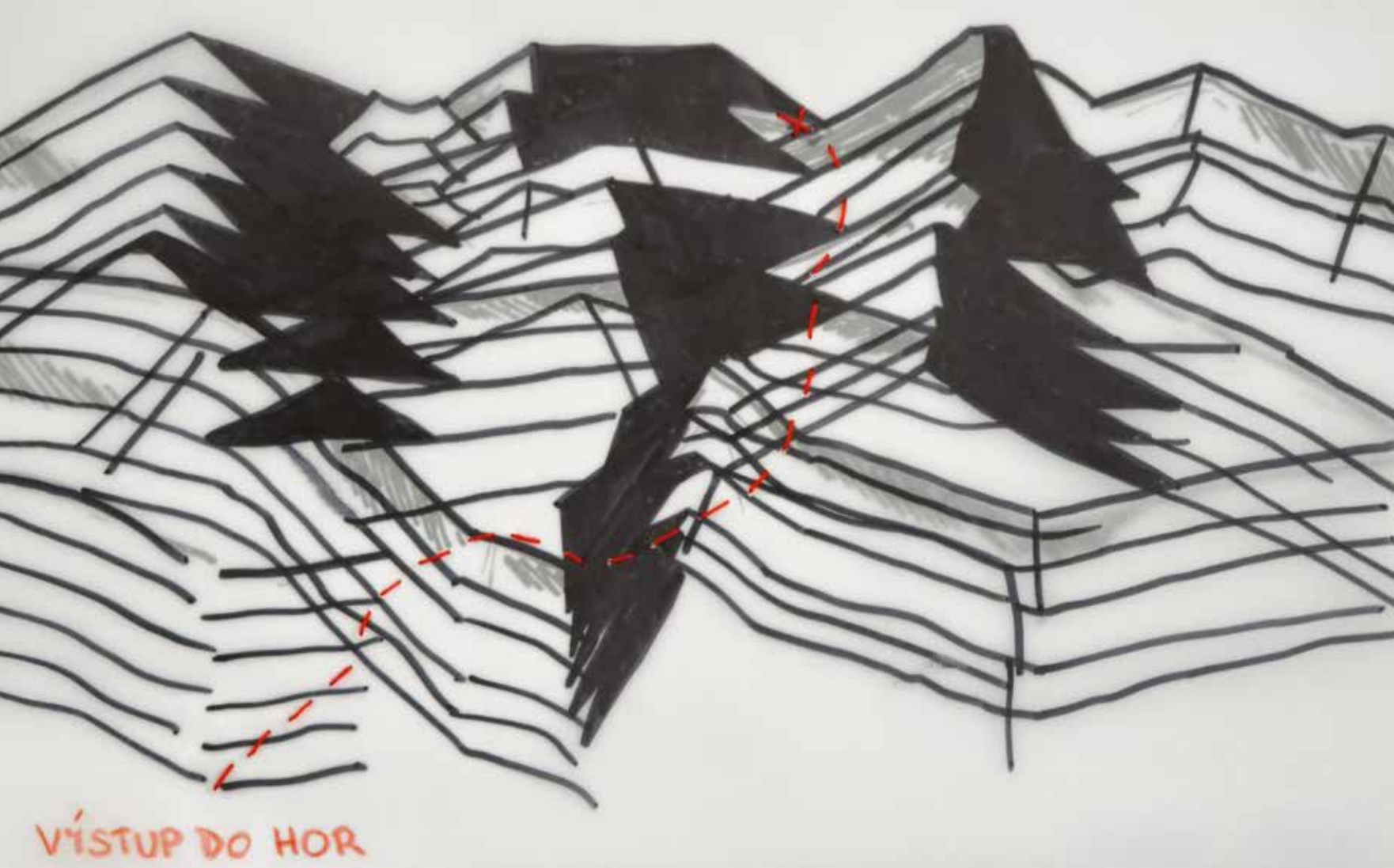

ZŠ Grünwaldova

ZUŠ Blatná

ZUŠ Václava Pichla Bechyně, Klášterní 39

Scioškola České Budějovice

ZŠ a MŠ Mikoláše Alše v Miroticích

Gymnázium Komenského 89, Písek

MŠ, ZŠ a PrŠ při Centru Arpida

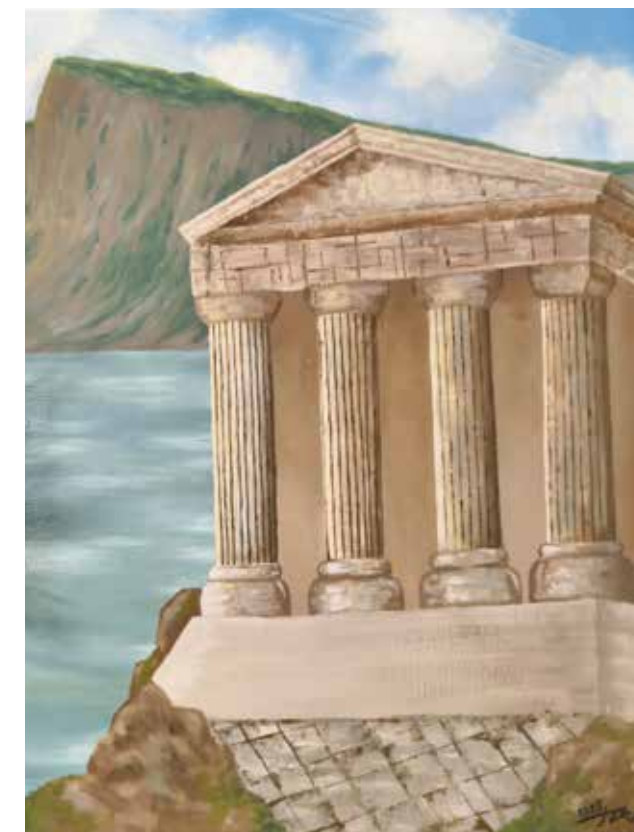
ZŠ a MŠ Šindlový Dvory

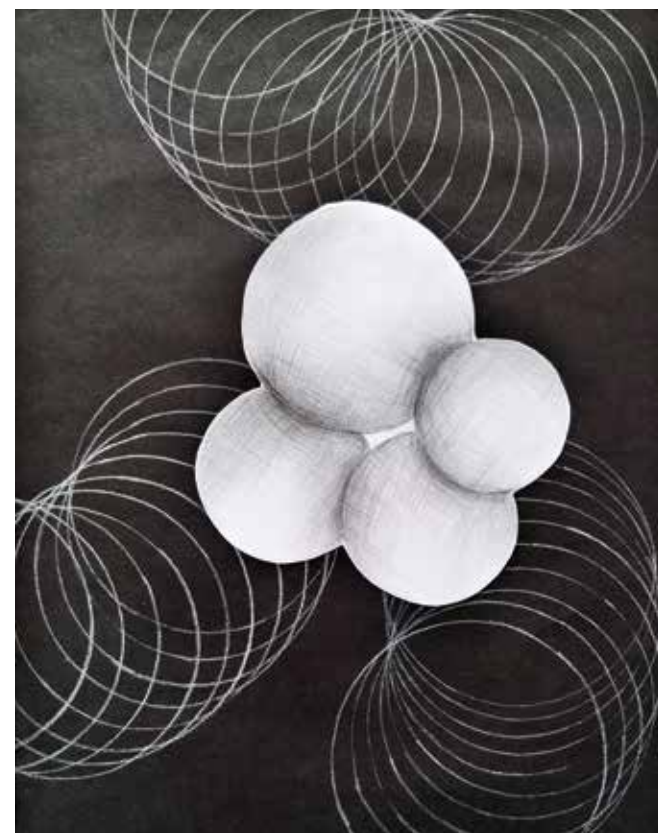

ZŠ a ZUŠ Bezdrevská, České Budějovice

Výtvarný ateliér Vipart

Základní škola a základní umělecká škola Zlív

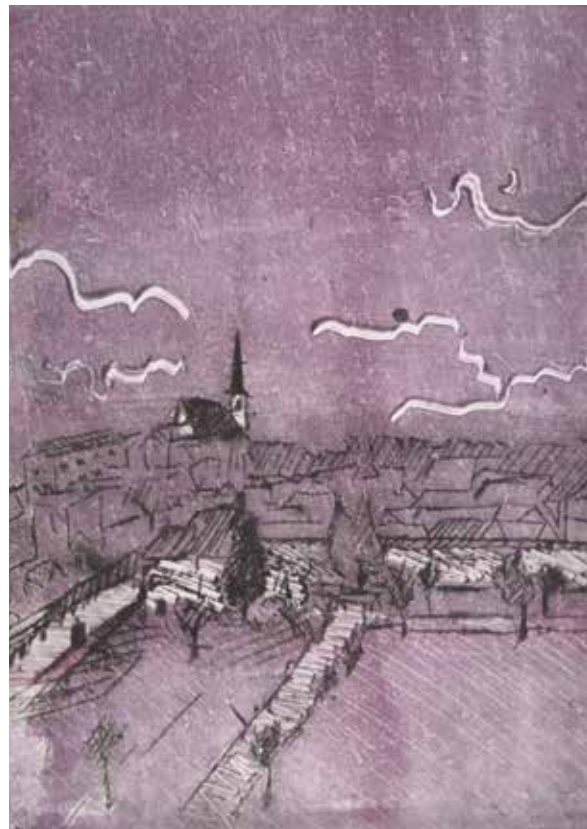
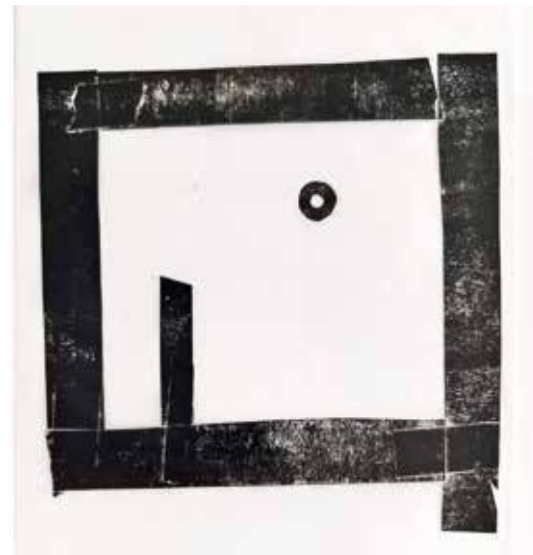
Výtvarný ateliér Objev

Malba a grafika, DDM Český Krumlov

ZUŠ Velešín

SUPŠ sv. Anežky České, Český Krumlov

ZUŠ Český Krumlov, Kostelní 162

Cestou rozjímání k tvořivosti

Výstava s tajemným názvem *Přírodou i chrámem* představuje další z úspěšných výstavních projektů, vzniklých v kurátorské péči lektorek edukačního oddělení Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou v rámci tradiční výstavní platformy *Alšova země*. Ta byla v počátcích své existence zavedena jako prestižní výtvarná soutěž mladých tvůrců, aby se nově, pod záštitou AJG, transformovala na otevřený nadregionální projekt nesoutěžní povahy, určený širokému spektru škol a výchovně-vzdělávacích institucí.

I letošní ročník, nesoucí se ve znamení procházek po metaforických krajinách *“mezi přírodním a posvátným”*, byl pestře zastoupen pečlivě vybranými výtvarnými dramatickými, literárními i hudebními výstupy žákyň a žáků rozmanitých věkových kategorií. Hned první věty z anotace předkládaného tématu velmi výstižně exponují šíři možného uchopení lekcí, řad či projektů: *„Příroda i chrám jsou prostorem pro rozjímání, kde můžeme prožívat pocit posvátna. Mají spolu hodně společného a vzájemně se ovlivňují. Můžeme se jimi inspirovat, a také to často děláme. Propojení obou prostorů je velmi patrné v dávné i moderní architektuře, v umění, literatuře i filozofii“*.

Jakkoliv se tematické vymezení projektu může jevit jako poněkud abstraktní a didakticky obtížně uchopitelné, v expozici vystavená díla prezentovala, že zpřístupnění *prostoru posvátna* lze docílit prostřednictvím tvůrčí práce v širokém významovém a kontextovém poli: Nevybízí tento tematický rámec k dobrodružným a objevným cestám, skrze které se naplňuje duch

romantických idejí o vzájemném propojení myšlení a cítění? Neposkytují výzvy k návštěvám krajin spíše tušených, tvarů zatím zcela nezformovaných, onen kýžený prostor pro iniciaci skutečně osobitých vyjádření a autentických formulací? Není vlastní evokace přírodou či chrámem tolik potřebným hybatelem intuitivních počtů, rozjímání, sebereflexe a v jistém ohledu také vlastní transcendence, tedy pohybu mimo naše běžné smyslové zkušenosti? Ve světě přeplněném efektními instagramovými návody působí tento imaginativně a metaforicky bohatý tematický celek jako svěží vítr, vybízející k neotřelým tvůrčím experimentům a směřující k výrazům či kvalitám, které člověku umožňují v určitých intencích přesahovat sebe sama. Je to právě jazyk umění, jehož prostřednictvím se můžeme odpoutat od hmotné všednodennosti – dematerializovat myšlení; spolu s Janem Švankmajerem zvolat **“všechnu moc imaginaci!” a oživovat myšlenku psychologa Kurta Lewina že “skutečné je vše, co působí”**. V přednášce *Umění a transcendence* dokládá slavný estetik Jindřich Chalupecký, že světu uměleckého vyjadřování je přesahování sebe sama bytostně vlastní, je jeho nedílnou součástí. Dokládají to tvůrčí zkušenosti mnoha moderních malířů, ať už se jedná o Wassily Kandinského, nalézajícího duchovní jádro umění skrze vnitřní znění tvarů a barev, Františka Kupku nebo Pieta Mondriana, transponujících smyslově vnímanou přírodu (ve snaze odhalit základní geometrické formy univerza) až k čisté abstrakci. Ilustruje to kontemplativní způsob tvorby malířky Agnes Martinové či spisovatele J. R. R. Tolkiena, trpělivě čekajících na vyjevení obrazů či inspirace “odněkud”, a přijímajících role svědků tvůrčího plynutí, které člověka nese

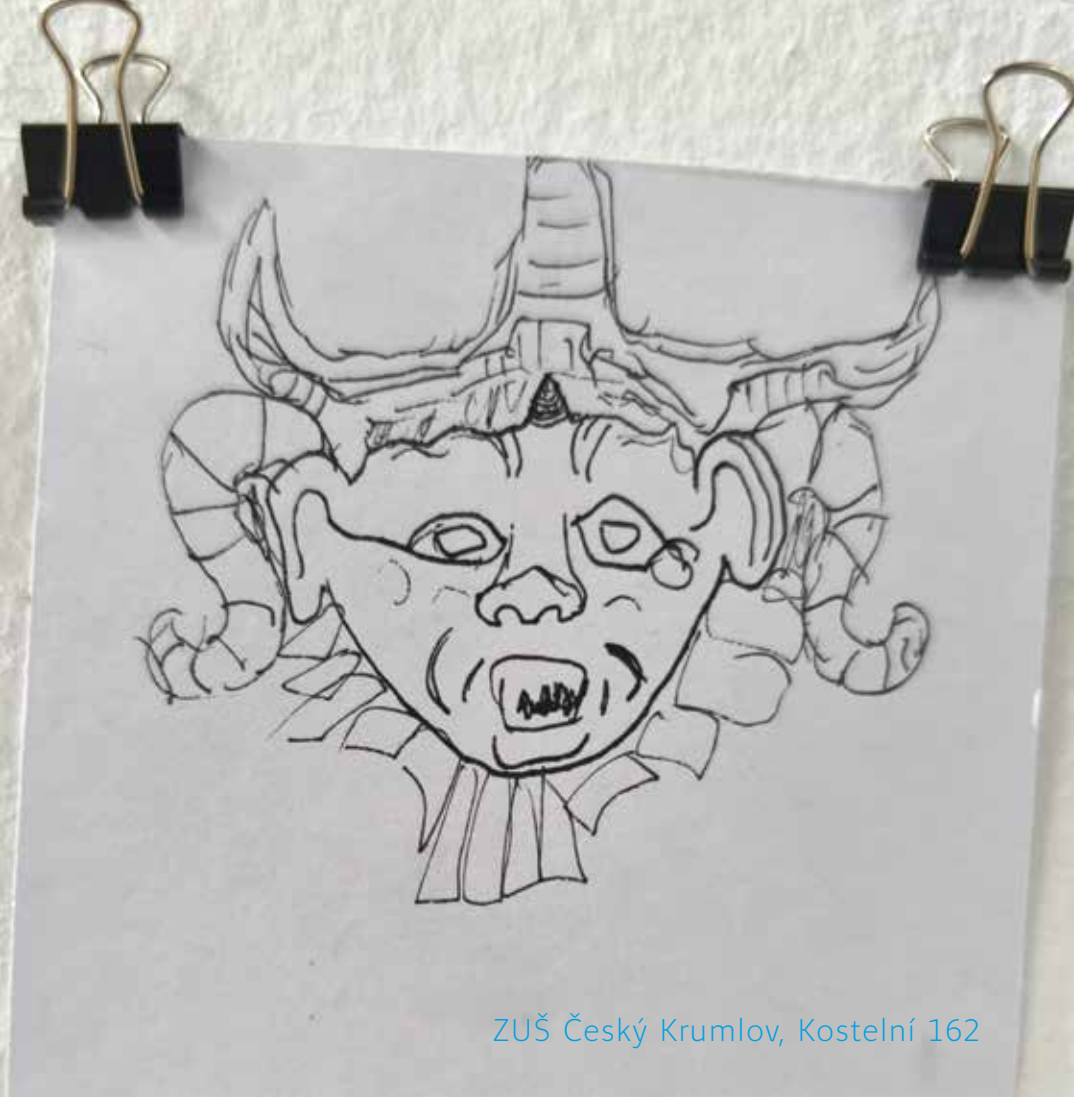
a nadnáší správným směrem. Tyto a další kvality světa “velké kreativity” nelze upírat ani výchově, která využívá jazyk umění jako formující médium s jasnými, společensky prospěšnými, cíli. Průsečíky umění a specifických forem spirituality přirozeně prosakují také do samotné výtvarné edukace. Při mapování kořenů těchto tendencí nemůžeme opomenout promyšlenou vzdělávací koncepci Jana Amose Komenského, definujícího roli učitele jakožto vzdělaného a citlivého mediátora, podporujícího a provázejícího své žáky v přirozeném růstu a poznávání božské podstaty světa. Duchovní aspekty tvorby silně prostupují estetikou romantismu, aby se již v polovině 19. století promítly v edukační koncepci *Arts and Crafts Movement* výtvarníka Williama Morrisa a estetika Johna Ruskina a jejich metod pronikavého vnímání a pozorování, klíčovými duševními komponentami na cestě k celistvému a harmonickému osobnostnímu růstu. Podobné přístupy, obohacené o dobové znalosti humanitních oborů, se v oblasti výtvarné edukace objevovaly i v takzvaných psychologizujících tendencích 20. a 30. let minulého století, v C. G. Jungem inspirované psycho-integrační koncepci vlivného britského teoretika Herberta Reada, aby pak byly na samotném sklonku milénia v duchu tzv. animocentrické estetické výchovy opět rozvíjeny v teoriích profesora Jiřího Davida či výtvarné pedagožky Marty Pohnerové, jejichž didaktická koncepce *Duchovní a smyslové výchovy* dodnes rezonuje na některých základních uměleckých a alternativně laděných školách. Animocentrické přístupy, z jejichž principů vychází rovněž artefietika Jana Slavíka, vnímají důležitost iniciace niterných procesů vedoucích k sebereflexi a artikulaci vlastních obsahů a jsou úzce provázány

s koncepcemi humanistické a hlubinné psychologie, stejně jako ekologickým uvažováním v nejširším slova smyslu. Inherentní přítomnost zmíněných aspektů je možné odtušit také z děl vystavených v zámecké jízdárně. Ta byla zaplněna rozsáhlými soubory prací, reagujících na tematické výzvy projektu autentickým ztvárněním přírodních motivů, architektury a prostorů oživených lidskými i zvířecími bytostmi – od otevřených krajin až po intimní městská zákoutí či futuristické vize s environmentálními akcenty. Obsahová sdělení byla divákům výstavy prezentována skrze barvité spektrum technik a materiálů, využitých jak v plošných, tak prostorových a intermediálních formách.

Výstavní projekt Alšovy jihočeské galerie *Přírodou i chrámem* dokládá, že evokace motivů posvátného se, stejně jako tematika imanentně pracující s duchovními aspekty, je-li didakticky citlivě zprostředkována, může stát cenným zdrojem impulzů na cestě sebepoznání, vnímavosti ke světu a vlastní tvořivosti.

Karel Řepa & Aleš Pospíšil

Katedra výtvarné výchovy Pedagogické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

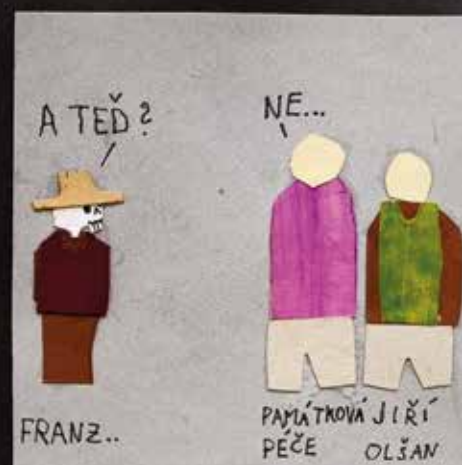

ZUŠ Český Krumlov, Kostelní 162

ZUŠ Český Krumlov, Kostelní 162

JAK SE FRANZ NESTAL

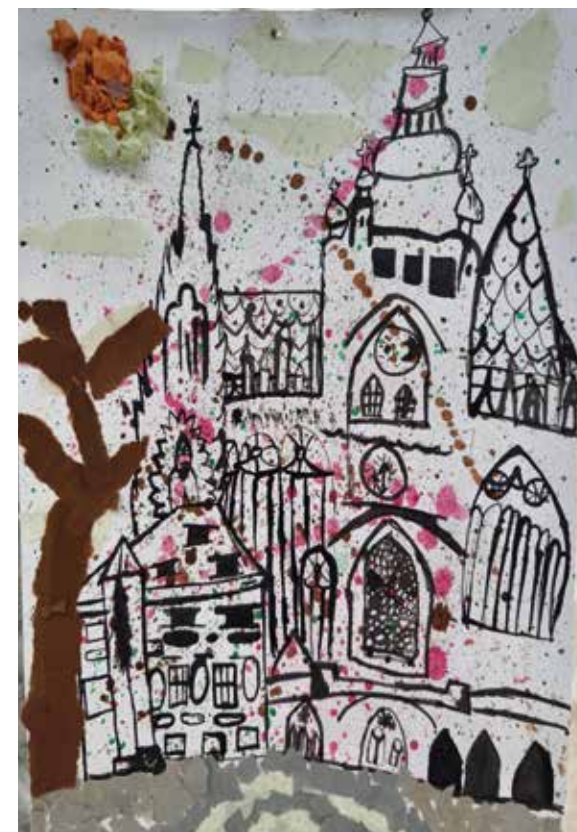
ZÁMECKÝM ZAHRADNÍKEM

PRŠELO.

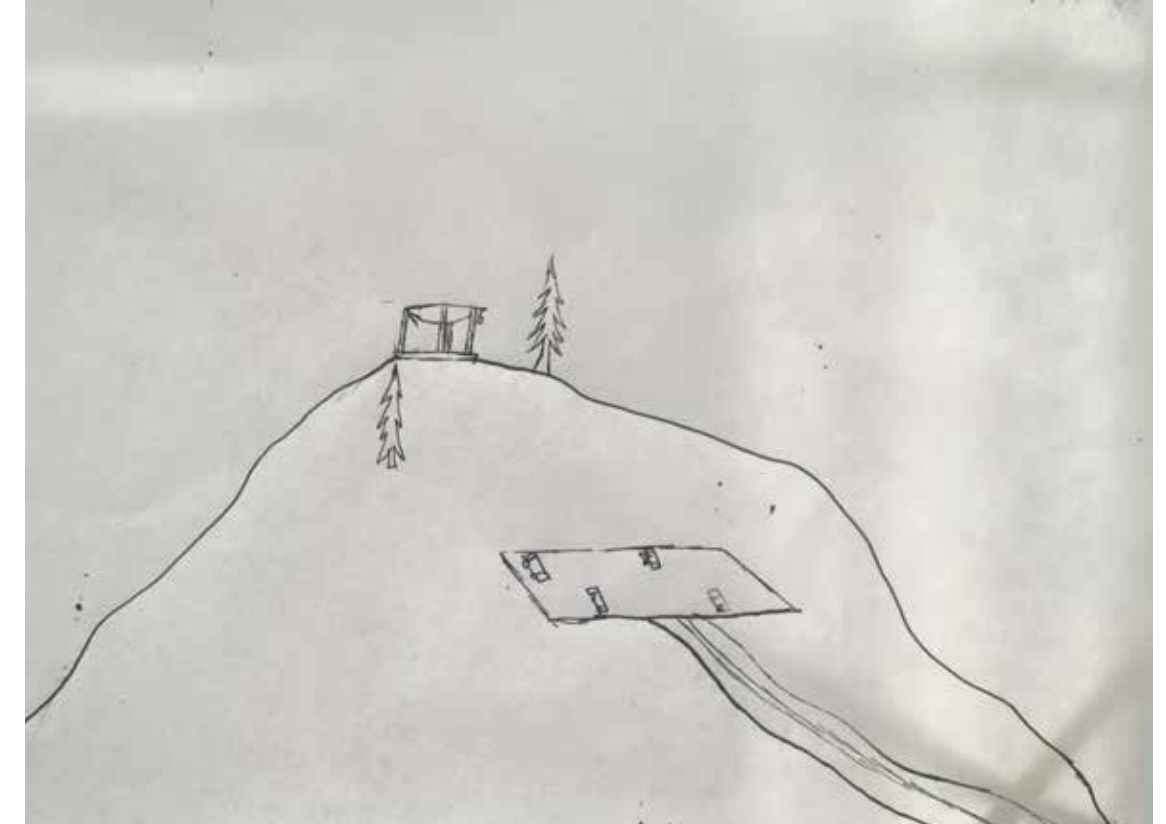
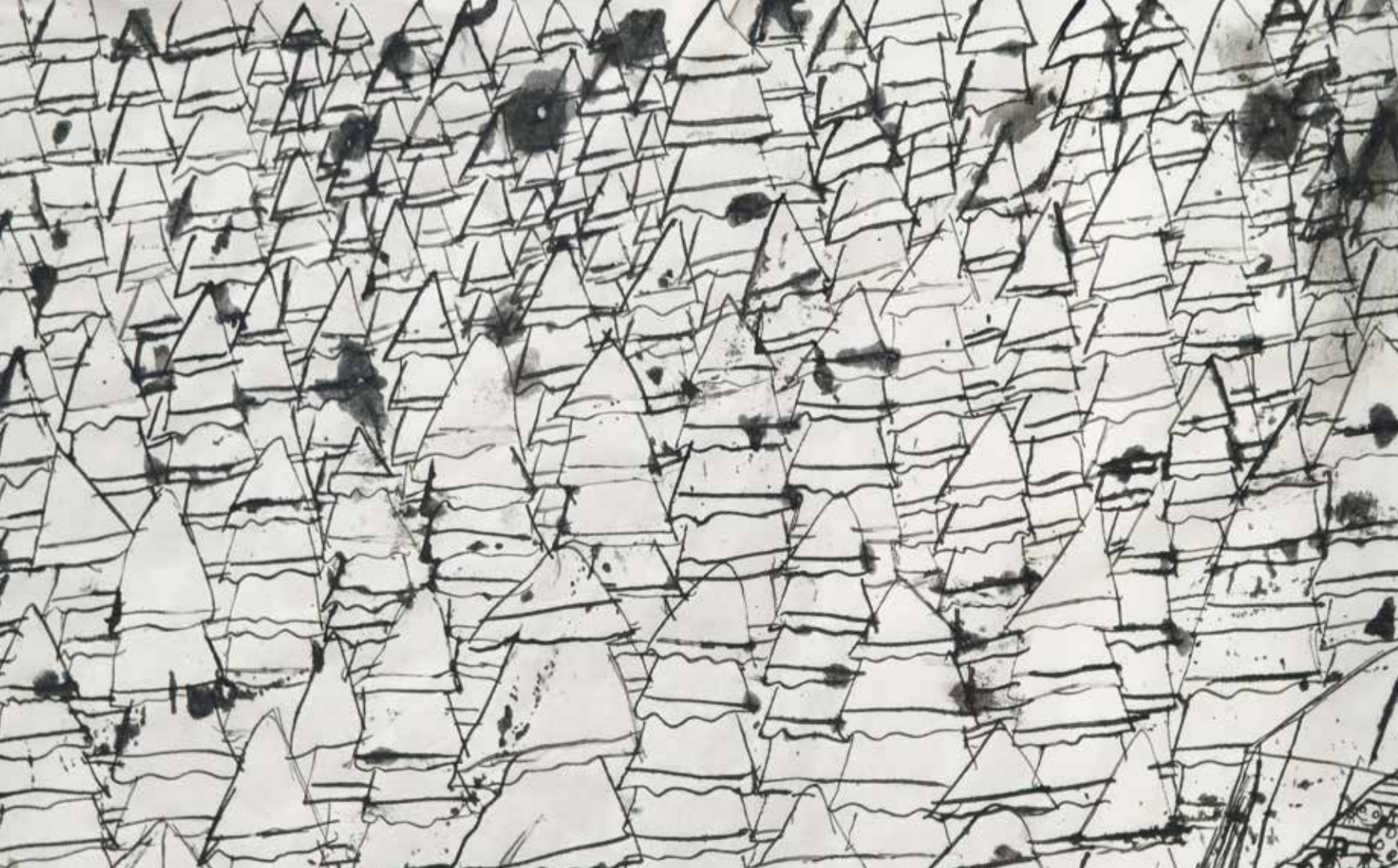
ZŠ speciální, Štítného

Církevní základní škola J. N. Neumanna, třída 5.B

ZŠ a MŠ Dobrá Voda u Českých Budějovic

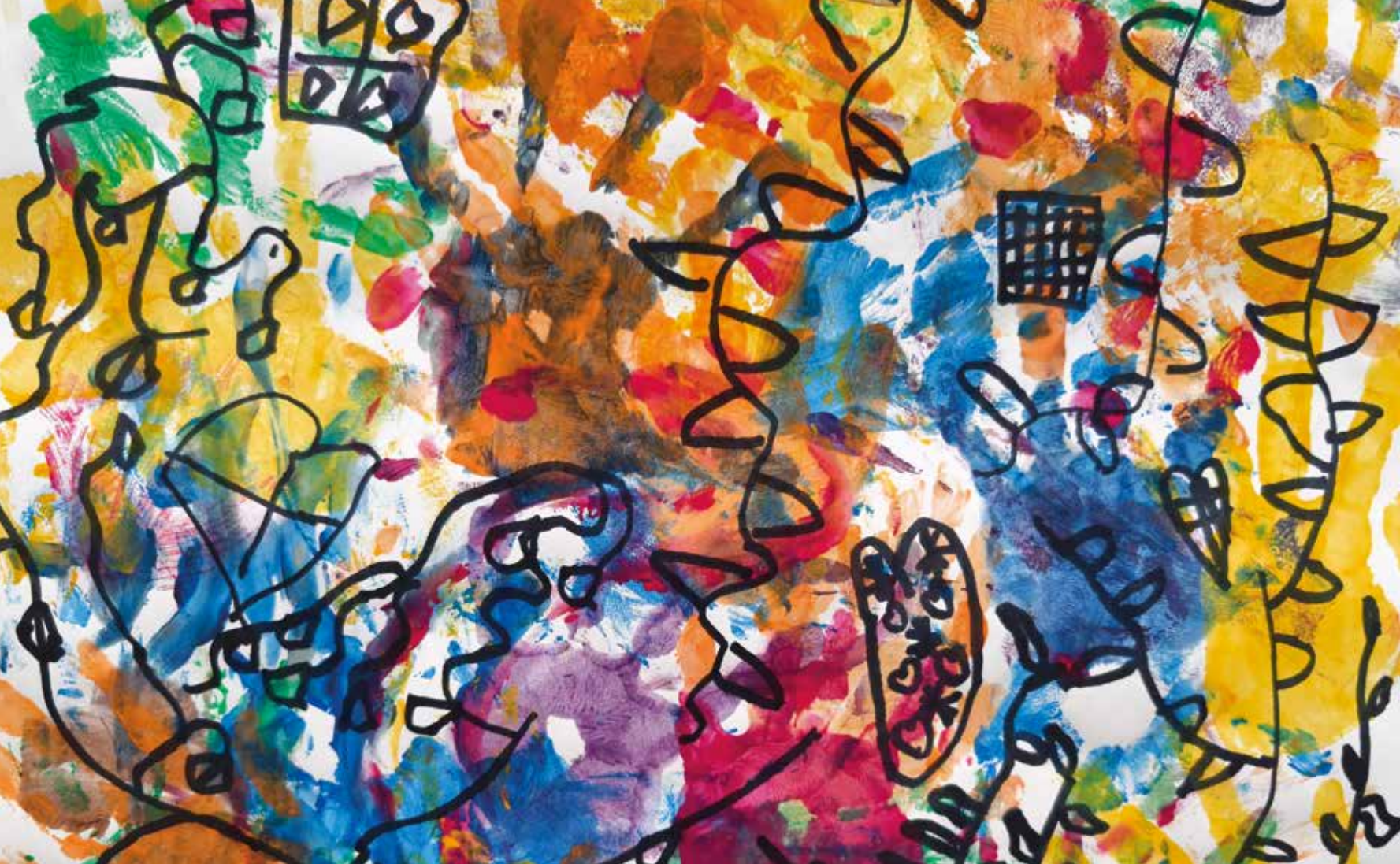

Městský dům dětí a mládeže Týn nad Vltavou, Výtvarka

PJZŠ Horáčkova, Praha 4

Základní škola Pohůrecká, třída 4.E

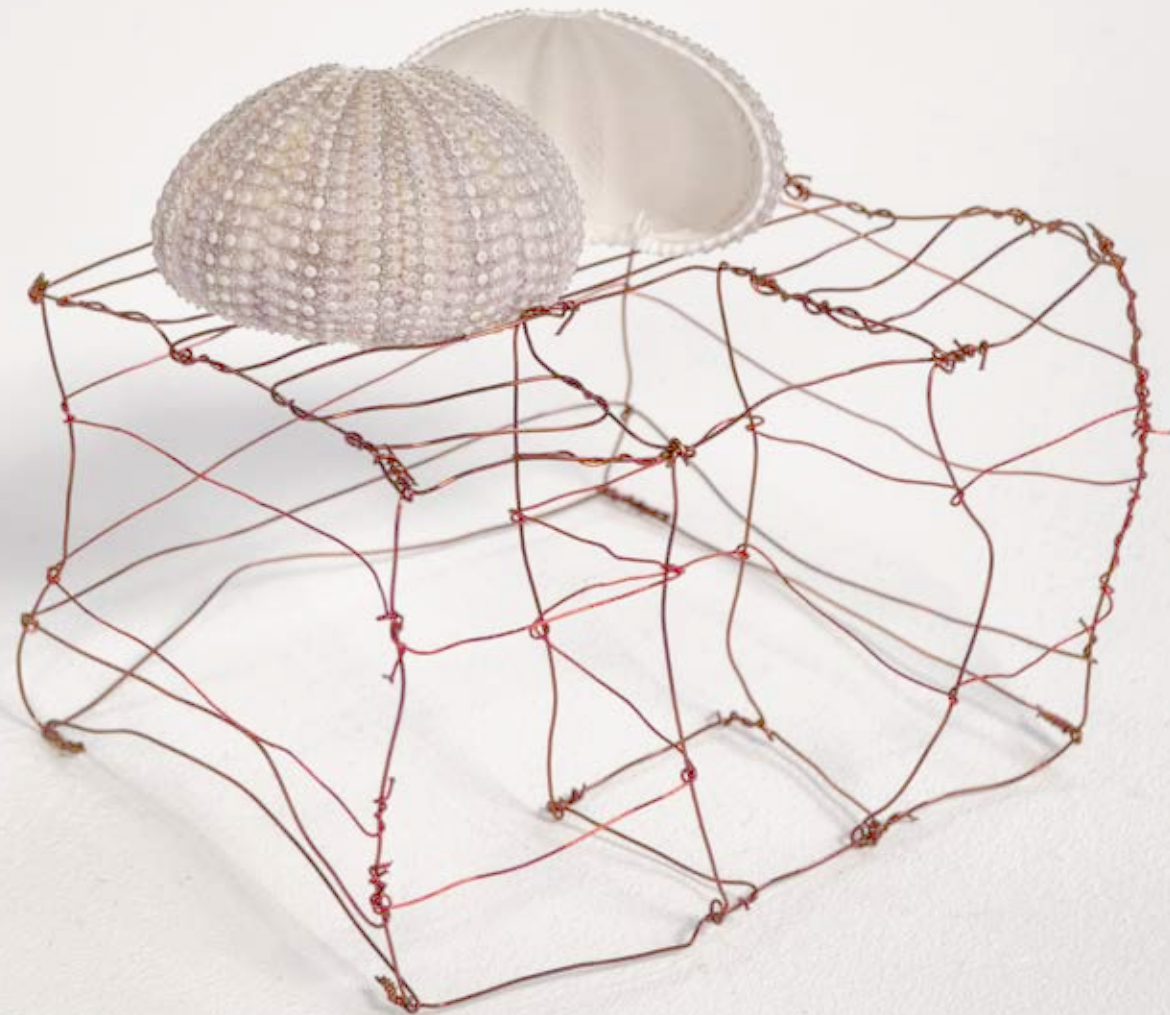
ZUŠ Strakonice, Kochana z Prachové 263

ZUŠ Borovany

Otázky pro architekty k aktivní zóně výstavy *Přírodou i chrámem*:

Odpovědi Kateřiny Landové a Filipa Landy, studio FAKT architekti

K a F: Cítíme spoluzodpovědnost za prostředí, v němž žijeme, a snažíme se naplňovat své poslání v utváření a přetváření světa kolem nás. Stojíme na počátku obsahu (arché) a provázíme našeho klienta procesem vzniku formy (tektonika).

Jakou vlastnost by měl podle Vás dobrý architekt mít?

K: Schopnost empatie – dokázat nacítit přání a požadavky klienta a umět s ním citlivě diskutovat. Součástí práce architekta je také průzkumná a badatelská činnost – je třeba důkladně poznat místo, jeho historii a zvláště při rekonstrukcích domů znát detaily stavění v různých dobách. Dobrý architekt by měl mít vždy otevřené oči a přesto nepřestávat snít.

F: Pracovitost a trpělivost.

Jakou kreativní činnost je třeba hned na začátku podpořit?

F: Architektura je tvorba prostoru. Proto je užitečné trénovat prostorovou představivost. Svou roli hraje též všímavost vůči okolnímu prostředí. Je dobré mít obecný a kulturní přehled, znát historické souvislosti, osobně navštěvovat hodnotnou architekturu a zajímat se o veřejné dění.

K: K přenesení myšlenky kolegům nebo klientům se vždy hodí mít po ruce papír a tužku, skicování je pro architekta jako pro jiné psaní. Doporučila bych kreslit si to, co je okolo nás, ale i to, co by okolo nás být mohlo. Trénovat perspektivu, kompozici, vnímání barev. Dokázat rychle naskicovat pohyb, postavu, zaznamenat prchavou chvíli. To v budoucnu pomůže vystihnout podstatu při skládání stavby v rychlém náčrtu.

Jaký je podle Vás největší umělec či architekt všech dob?

F: Stvořitel světa. Když se ale budu držet více při zemi, může to být renesanční tvůrce Michelangelo Buonarroti, stejně jako novodobější architekti Antoni Gaudí nebo Louis Kahn. Jedním z nejvlivnějších architektů moderny je bezesporu Le Corbusier, ale jeho tvorbu bych doporučil k inspiraci jenom částečně.

K: Mravenci a včely. Náš syn tu doplňuje ještě bobry a krtky.

Jak myslí architekt?

K: Když architekt navrhuje stavbu, přemýšlí jak o lokalitě (městské čtvrti, vesnici, krajině), tak o pozemku a jeho vztahu k sousedním parcelám. Důležité je vzít do úvahy také orientaci na světové strany – odkud přichází na pozemek slunce, kde bude stín. V neposlední řadě architekt přemýšlí o požadavcích a přáních klientů. Myslí ve velkém měřítku místa i v malém

měřítku – třeba detailu zábradlí na balkóně nebo kliky u dveří.

F: Architekti obecně bývají velmi citliví a tím pádem taky velmi kritičtí k prostředí, ve kterém se pohybují. Vidí svět komplexně a v souvislostech.

Co když mám strach, že ta stavba spadne?

F i K: Důvěřujeme statikovi.

Za jakým místem v České republice jezdíte nejraději a proč?

F: České středohoří a město Litoměřice. Je to můj rodný kraj. Rád mám ale třeba i Jizerské, Lužické nebo Krušné hory.

K: Kromě toho rádi jezdíme i do jiných koutů naší země – na Šumavu, do Novohradských hor, do Liberce, kde jsme oba architekturu vystudovali. Z měst se nejraději vracíme za kulturou do Prahy, Litomyšle, Kutné hory či Pardubic, kde jsou krásně opravené veřejné prostory a skvělé galerie s pestrým programem. Každé město je inspirativní z různého pohledu i různého měřítku, vždy je možné vidět něco nového, ať už dobré nebo špatné příklady – i ty mohou být v něčem inspirativní.

Jaká stavba ve světě Vás inspiruje k Vaší práci?

K: Ráda se procházím veřejnými prostory různých měst – vždy navštívím hlavní náměstí i

menší náměstíčka a meziprostory, parky a nábřeží s mosty. Podle toho, jak se zde člověk cítí, lze odvodit, jak město pečuje o společný prostor. Také mě zajímají veřejné stavby jako knihovny, tržiště, galerie, školy a školky, ale třeba i vzhled veřejných toalet. Jak říkal náš učitel na vysoké škole – podle stavu záchodů poznáš kvalitu celku.

F: Nemohu jmenovat jednu konkrétní stavbu. Záleželo by na tom, v jakém okamžiku byste mi tuto otázku položili a na čem bych zrovna pracoval. Vyjmenuji tedy aspoň několik staveb, jejichž návštěva ve mně zanechala hlubokou stopu. Může to být gotická katedrála Notre-Dame v Remeši, Gaudího Sagrada Familia v Barceloně, kalvárie v Ostrém u Úštěka od Octavia Broggia, barokní kostelík sv. Markéty v Šonově od Kiliána Ignáce Dientzenhofera. Ale také berlínská filharmonie od Hanse Scharouna, vila nad vodopádem v Pensylvánii od Franka L. Wrighta, opera v Sydney od Jørna Utzona, Salkův institut v Kalifornii od Louise Kahna, Müllerova vila od Adolfa Loose v Praze, Galerie Benedikta Rejta v Lounech od Emila Přikryla, vysílač a hotel na Ještědu od Karla Hubáčka či bezejmenná chalupa v obci Loubí u České Lípy.

Jak by měla vypadat ideální galerie?

F: Záleží, pro jaký druh umění je určena a kdo budou její nejčastější návštěvníci. Každé umělecké dílo vyžaduje jiný přístup. Guggenheimovo muzeum v New Yorku bylo ve své době umělci považované za nejhorší možný výstavní prostor. Na rampě procházející celou budovou vypadá každý obraz jako křivě zavěšený. Přesto jde dnes o jednu z nejvěhlasnějších galerií na světě.

Ne nadarmo autor této stavby, jeden z velikánů 20. století, Frank Lloyd Wright, řekl, že architektura je matka umění.

K: Nezní sousloví „ideální galerie“, stejně jako „ideální dům“ nebo „ideální výtvarné dílo“, jako oxymóron? Některé umělecké dílo třeba vyžaduje dostatečné denní světlo, u jiného je to na škodu. Někdy vznikne galerie jako přestavba starého objektu (např. Wortnerův dům v Budějovicích, Sladovna v Písku, Tate Modern v Londýně), který má jiné prostorové možnosti a kvality než novostavba (např. chystaná nová budova Alšovy jihočeské galerie na Senovážném náměstí, Muzeum umění Lentos v Linci).

Jaké místo ve světě je pro Vás nejlepší k rozjímání?

K: Určitě příroda, různá rozhraní mezi dvěma světy a dlouhé horizonty. Místa s vědomím toho, co nás přesahuje. Pohled na moře ze skal, nekonečné obzory v dáli, rackové nade mnou. Nebo taky pašijová cesta v Římově, cesty kolem meandrů Vltavy pod Dívčím Kamenem, Čertova stěna a procházky podél hladiny Lipna. A mít s sebou skicák a akvarely!

F: Poutní cesty, kopce a lesy v Českém středohoří a gotické katedrály.

Ing. arch. Kateřina Landová Architektka, spoluzakladatelka a členka spolku CBArchitektura, lektorka dětských výtvarných kurzů.

Ing. arch. Filip Landa Architekt, šéfredaktor architektonického časopisu ERA21, člen komise pro rozvoj metropolitní oblasti Českých Budějovic.

Alšova země 2025 | Přírodou i chrámem

23. 3. – 21. 4. 2025

Alšova jihočeská galerie | Zámecká jízdárna

Hluboká nad Vltavou

Autorky a kurátorky výstavy | Edukační oddělení AJG | Andrea Houšková Chrastinová, Eva Drančáková,

Irena Friessová Staneva, Adéla Procházková

Autoři textů | Andrea Houšková Chrastinová, Adéla Procházková, Kateřina Landová, Filip Landa, Aleš Pospíšil, Karel Řepa

Grafika | Pavel Černý

Fotografie | Pavel Černý, Sebastian Vošvrda

Jazyková korektura | Zuzana Rathouská

Propagace | Marketingově produkční oddělení a PR AJG

Marketing na sociálních sítích | Marek Svoboda

Doprovodné programy | Edukační oddělení AJG

Tisk | KARMÁŠEK reklamní agentura & tiskárna, České Budějovice

Náklad | 100 ks

ISBN | 978-80-7641-162-3

Alšova jihočeská galerie děkuje za podporu všem, kteří se podíleli na realizaci výstavy.

Všechna práva jsou vyhrazena. Žádná část nesmí být reprodukována, kopírována a elektronicky upravována bez smlouveného souhlasu Alšovy jihočeské galerie.

www.ajg.cz

umění vidět a vnímat

Alšova jihočeská galerie srdečně zve Vás a Vaše žáky,
žákyně, studenty a studentky k účasti na dalším ročníku
výstavního projektu **Alšova země.**

Tématem školního roku 2025/2026 je **S p o r t**

Vernisáž a výstava proběhnou v lednu a únoru roku 2026
v Zámecké jízdárně v Hluboké nad Vltavou.

Práce je možné odevzdat do 9. ledna 2026.

Těšíme se na spolupráci

Edukační oddělení Alšovy jihočeské galerie

www.vzdelavani.ajg.cz

Jihočeský kraj

2

ALŠOVA
ZEMĚ

2025
přírodou
i chrámem

Jana Bartáčková, Ateliér Alšovka

